

Školní rok 2025/2026

Základní a mateřská škola Kamenický Šenov

Post bellum, PNS Českolipsko, jaro 2026

Pamětník: Michaela Lesařová- Roubíčková

Motto: “ Život je kontinuita ideálů a zásad“

Autorský tým: Jan Nicklas, Petra Trhlínová, Magdalena Osvaldová, Dominika Kosorinská

D. Kosorinská: Můžete nám prosím říci, kdy a kde jste se narodila?

Pamětník: Tak já se jmenuju Michaela Lesařová Roubíčková, Roubíčková jsem se narodila, 19. dubna 1949 v Praze.

P. Trhlínová: Vzpomínáte na celosvětový úspěch Vašich rodičů na slavném EXPu?

Tak já jsme tehdy na prvním Expu měla deset let, ale všechno si pamatuju, a tatínek a miminka tam měli své exponáty a oba získali velkou cenu.

M. Osvaldová: Můžete nám osvětlit, jaký je Váš vztah ke Kamenickému Šenovu?

Samozřejmě Šenov miluju, všichni jsme si ho oblíbili, byť jsme se všichni narodili v Praze, ale je to místo, kde jsme já byla od narození, ne celý život.

D. Kosorinská: Co považujete za váš největší profesní úspěch?

Když člověk má na počátku těch nápadů tisíce, je na začátku života, je chtivěj toho, co by mohl vyzkoušet, udělat, tak z toho vybrat tu jednu věc, když jsem na to měla tejdén, a poslala jsme to do v době té největší totality do Španělka, co jsem vytvořila, přitom jsem dělala tu státnici, a šla jsem na poštu a poslala jsme to rekomando a já jsem tu soutěž vyhrála, a dostala jsme tam tu mimořádnou cenu a seděl v porotě sám Joan Miró, a to znamenalo stříbrná medaile velká a grafika od Miróa.

Prý jste také kromě vlastní volné tvorby ilustrovala vědeckou literaturu?

Já jsem dělala anatomický atlasy vlastně pro to, že pan profesor nám dával úkoly, který skutečně souvisely s tím, že jsme byli Umělecko-průmyslová škola, abychom se jednou uživil.

P. Trhlínová :

Jaký byl umělec pan Roubíček jako tatínek?

Za to jsem rodičům taky vděčná, že byli úplně normální, že se nechovali jako nějakí velcí umělci. Naši s námi jezdili pod stan a hráli s námi hry.

M. Osvaldová: Po boku vašeho otce bývá zmiňována další legenda designu, Bořek Šípek.

Bořek Šípek byl asi v pátý třídě přesunutý z vedlejší třídy a posadili ho přede mě a já jsem mu měla pomáhat s učením, ale výsledek byl, že jsme si pořád něco povídali, ale neutrpělo tím učení.

J. Nicklas: Měla vaše rodina politické problémy v době totality?

Tak samozřejmě, protože jsme měli nějaký zásady, z kterých se neslevovalo, protože život je kontinuita ideálů a zásad, který si člověk pěstuje od malička a tatínek po Expu 1978 v Ósace nesměl 14 let dělat, nesměl učit, nesměl chodit do huti a nesměl dělat veřejné zakázky v Československu.

M. Osvaldová : Co vnímáte jako vaše životní poslání? Máte nějaké životní krédo? Chtěla byste nám něco vzkázat?

Nemám krédo, který bych hlásala kontinuálně celý život. Život je o náhodě, na kterou musí být člověk připravený. To je užitečná vlastnost, když člověk se ničemu nevyhýbá, všechno se snaží dělat rád, aby ho to bavilo, a překvapí ho, že nikdy se nemusí potom zoufat. Když tatínek s maminkou nemohli pracovat, tak o tom nehovořili a koukali se do budoucna a dělali to, co bylo možný.